

CĂPITAN AVIATOR ALEXANDRU ȘERBĂNESCU (17 mai 1912-18 august 1944)

Cavaler al Ordinului Mihai Viteazul

Comandant de escadrilă și de Grup 7 și 9 Vânătoare

- ❖ s-a născut la 17 mai 1912 în comuna Colonești, jud. Olt, a făcut școala primară în localitate, gimnaziul la Iași, după care a urmat cursurile Liceului Militar „Nicolae Filipescu” de la Mănăstirea Dealu
- ❖ în 1931 s-a înscris la Școala Militară de Ofițeri de Infanterie „Principele Carol” Sibiu, fiind absolvent în 1933, avansat la gradul de sublocotenent și repartizat la Batalionul 3 Vânători de Munte
- ❖ în perioada 1935-1936 face școala de Infanterie Aplicație Instrucție, arma Vânători de Munte, iar în 1938 frecventează Institutul Militar de Educație Fizică;
- ❖ în perioada 1 februarie 1939-31 iulie 1939 urmează cursurile Școlii de Observatori aerieni de la Otopeni, apoi între 1939-1940 face Școala de Ofițeri de Aviație „Regele Carol al II-lea”
- ❖ în august 1940 a fost numit Comandantul Secției I din Escadrila 1 de elevi ai Școlii Militare de Ofițeri de Aviație
- ❖ în toamna anului 1940 a început Școala de Pilotaj împreună cu seria de elevi din anul 1 pe aerodromul Otopeni și a absolvit faza a I-a pe avioanele Feet 10-G.
- ❖ în aprilie 1941 a continuat Școala de Pilotaj tot împreună cu seria de elevi –ofițeri anul I la Turnu Severin și a absolvit faza a II-a pe avionul școală IAR-27
- ❖ la data de 31 octombrie 1940 a obținut brevetul de pilot de vânătoare, după care s-a specializat în arta pilotajului la Ziliștea – Buzău și la Școala de Perfecționare a Pilotajului de la Ghimbav-Brașov, unde a făcut pregătirea pentru a deveni pilot de

vânătoare pe avionul Nardi 305, terminând specializarea la Roșiorii de Vede pe avionul de vânătoare IAR 80.

- ❖ după absolvirea Școlii de Perfecționare a fost repartizat la Flotila 2 Vânătoare Turda, fiind însărcinat cu instruirea recruților, după care a fost mutat la Flotila 1 Vânătoare și repartizat Grupului 9 Vânătoare, sub comanda lt.comandor Borcescu, grup nou înființat cu avioane IAR 80.
- ❖ a cerut să plece pe front cu Grupul 7 Vânătoare și la data de 1 septembrie 1942 i se îndeplinește dorința de a lupta pe front fiind detașat la Grupul 7 Vânătoare, luptând în operațiunile germano-române de la Stalingrad, în luptele grele din noiembrie 1942 cu ieșirea din încercuire de pe aerodromul Karpovka unde a fost una din cea mai dramatică situație de pe frontul de est . *Fără măsurile luate la ordinul căpitanului Șerbănescu , nu se mai salvau avioanele și oamenii din încercuirea de la Karpovka*, spunea Tudor Greceanu.
- ❖ către sfârșitul anului 1942 a asigurat protecția formațiunilor de avioane Heinkel-111 care executau misiuni de bombardament. la terminarea campaniei de la Stalingrad aviatorul Alexandru Șerbănescu avea 6 victorii și și era deja considerat un as al aviației.În ianuarie și februarie 1943 execută misiuni cu escadrile mixte de vânătoare-bombardament, ceea ce îi dă ocazia lui Șerbănescu să mai doboare patru avioane.
- ❖ în perioada 11 martie 1943-10 iunie 1943 Grupul 7 Vânătoare a fost încadrat în Flotila de aviație „UDET”, una din flotilele de elită ale germanilor, piloții români făcând minuni pe avionul Messerschmitt Bf-109 G
- ❖ la data de 12 februarie 1944 , la Nikolaev, i se încredințează comanda Grupului 9 Vânătoare a cărei misiune era apărarea teritoriului împotriva aviației americane.
- ❖ Alexandru Șerbănescu este unul dintre foarte puținii aviatori care s-a aflat în focul luptei timp de două ierni geroase pe frontul de Est.
- ❖ Grupul 9 Vânătoare sub comanda căpitanului Alexandru Șerbănescu a servit în dramaticele lupte din primăvara și vara anului 1944 când țara era atacată virulent din toate părțile,capitala și zona petroliferă era ținta bombardamentelor americane

cărora aviația de vânătoare trebuia să-i țină piept cu dotarea precară și un număr din ce în ce mai mic de aviatori.

- ❖ Căpitanul Alexandru Șerbănescu a căzut eroic în 18 august 1944 la Rușavăț-Buzău, angajat într-o luptă aeriană inegală între Mustangurile net superioare și Bf-109 G devenite mai slabe ca performanță, dar și într-o dramatică inferioritate numerică. Dominat de fierbintele lui patriotism și de vânător încercat nu putea accepta recomandarea superiorilor să fugă din fața inamicului : ” *Nu înțeleg ca un inamic, oricât de mare și puternic ar fi, să intre în țara mea ca-n sat fără câini și s-o pustiească. Dar eu voi continua să lupt, de va fi nevoie, singur. Nu se va putea spune că în România nu a ieșit niciun român în fața americanilor, chiar dacă pierdem bătălia.*” a spus căpitanul Alexandru Șerbănescu în dimineața zilei de 18 august 1944. A decolat la alarmă cu cei 12 piloți ai grupului 9. În focul luptei, căpitanul Șerbănescu a fost angajat și lovit de tirul Mustang-urilor, fiind doborât la Rușavăț-Buzău. A fost considerată cea mai grea pierdere pentru aviația de vânătoare regală română.

Evoluția militară:

- ❖ a fost pe rând caporal 1 februarie 1932, sergent 1 septembrie 1932, sublocotenent 1 iulie 1933, locotenent 24 ianuarie 1938, căpitan 18 iulie 1942
- ❖ a activat ca observator aerian, instructor de zbor, comandant Escadrila 57 , Grupul 7 Vânătoare (22 august 1942-27 octombrie 1943) și comandant Grupul 9 Vânătoare (13 februarie 1944-18 august 1944)
- ❖ a executat 590 de misiuni de război cu 235 de lupte aeriene fiind cotate cu 55 victorii (47 de avioane confirmate și 8 sub cuvânt de onoare).

Pentru meritele sale deosebite a fost distins, între altele, cu:

- Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a III-a conferit la 20 decembrie 1943
- Ordinul „Coroana României” clasa a IV-a cu spade și panglică de „Virtutea Militară”
- Virtutea Aeronautică clasa Crucea de Aur și Cavalier
- Virtutea Aeronautică clasa Cavalier

- Ordinul „Steaua României” cu spade și panglică de „Virtutea Militară”
- Ordinul german „Crucea de Fier”, clasa a II-a
- Ordinul german „Crucea de Fier”, clasa a I-a
- propus pentru Ordinul „Mihai Viteazul” clasa a II-a ,dar a căzut la datorie înainte de a i se conferi.

Alexandru Șerbănescu un zburător tulburător de profund

Situat în vârful piramidei aripilor române, Alexandru Șerbănescu a trăit frenezia cunoașterii temeinice a artei zborului și a rămas o legendă adevărată în istoria aviației române. A servit țara mai întâi ca vânător de munte, apoi a fost un strălucit aviator și un adevărat as al cerului.

Ofițer de carieră demn și curajos, comandant de escadrilă în cadrul Grupului 7 și Flotila „Udet”, comandantul vestitului și eroicului Grup 9 Vânătoare din cel de-al Doilea Război Mondial.

A luptat pe Frontul de Est (Stalingrad, Karpovka, Nikolaev, Melintopol, Rostov, Tuzov, Odessa...ș.a.) împotriva aviației sovietice și în apărarea teritoriului național împotriva aviației americane.

590 de misiuni de luptă și 237 de lupte aeriene în urma cărora a fost repurtat 55 de victorii sunt un postament solid la care orice patriot român se înclină. Alexandru Șerbănescu a căzut eroic la Rușavăț-Viperești, jud. Buzău, luptând alături de camarazii săi, într-o teribilă inferioritate numerică și tehnică.

Căpitanul aviator Alexandru Șerbănescu a fost întotdeauna corect, întotdeauna demn, întotdeauna primul în luptă! Astăzi, este o legendă și un simbol al aviației române, un model de lider cu un caracter integru.

În semn de recunoștință Baza 95 Aeriană de la Bacău , Școala gimnazială din Colonești și o sală de învățământ din cadrul Școlii de Aplicație pentru Forțele Aeriene Boboc , Buzău îi poartă numele.

Pentru istorie și în memoria colectivă, aviatorul Alexandru Șerbănescu a rămas pentru totdeauna căpitanul aviator erou care s-a jertfit pentru țară și nu a abdicat sub niciun motiv de la onoarea de ofițer de carieră al armatei române.